

שער הכוונות דף ג' ז"ל:

הקדמה אחת רבת התועלת לידיעת ההפרש בין כונת ברכת המצות ובין כונת ברכת הנהנין חוץ מי"ח ברכות העמידה הנה ברכת המצות והנהנין יש להם כונה א' בפני עצמה חוץ מי"ח ברכות העמידה וזו היא כוונת ברכת הנהנין והמצות... וביאור ענין זה הוא כי שני מיני שפע הם הא' הוא לקבל בתחל' בחי' שפע לשיהיו ראויים ומוכנים לעלות ואחר שכבר עלו אז הם מקבלים שפע הב' שהוא נקרא שפע האמיתי הנכון והנאות להם.

ביאור:

הרב בשער הכוונות מחלק בין מטבע ברכה של תפילת עמידה לבין ברכת המצות והנהנין והפירוש יהיה על ברכת המצות והנהנין.

קודם כל צריך לדעת הקדמה רבת התועלת והיא דע שאו"א מתייחדים ומיוחדים נמשכים מוחין לזו"ן כי זו"ן אינם יכולים להזדווג אם לא שיקבלו מוחין מאו"א, ואז זו"ן יכולים להזדווג כדי להמשיך מוחין לעולם שלנו בסוד בנים אתם לה' אלהיכם, אולם אי אפשר שיתייחדו או"א אם לא שיוקדם זווג זו"ן ויעלו אליהם מ"ן לצורך זיווגם, נמצא מי קודם למי האם זו"ג או"א לזו"ג זו"ן או זו"ג זו"ן לזו"ג או"א.

לכן כתב הרב שיש ב' מיני זיווגים והוא כי שני מיני שפע הם הא' הוא לקבל בתחילה בחי' שפע לשיהיו ראויים ומוכנים לעלות, ואחר שכבר עלו אז הם מקבלים שפע הב' שהוא נקרא שפע האמיתי הנכון והנאות להם.

עין בעץ חיים - שער כט פרק ב' מ"ב וז"ל:

ודע כי ב' מיני זיווגים הם באו"א, זווג חיות, וזווג מוחין פנימים שהם נשמות זו"ן פנימית העולמות, ואחד תדיר והב' נפסק לפעמים, ולזווג אחד שהוא חיות וחיצוניות העולמות נעשה שלא על ידינו ולזווג הפנימי הב' צריך שזו"ן עצמן יעלו מ"נ ובחי' המוחין שלהם הם המעלים מ"נ הנ"ל דפנימית וזה אינו נעשה אלא על ידינו. עכ"ל

נמצא שיש זווג שנקרא "חיות העולמות" שהוא נעשה **שלא על ידינו** והוא נקרא שפע חיצון או חג"ת, ויש זווג שנקרא "פנימיות העולמות" שנעשה **על ידינו** והוא נקרא גם שפע פנימי או חב"ד, וצריך קודם להמשיך שפע דחיות כדי שנוכל לעלות איתו למעלה כדי להמשיך את השפע האמיתי. ושמעתי מחד מן חברי על דרך החסידות שאחרי שהמשכנו שפע דחיות העולמות אפשר להמשיך שפע דפנימיות העולמות ר"ל אחרי שהאדם מבין שהקב"ה מחייה את כל העולמות רק אז הוא יכול שימשך שפע על ידו...

המטבע ברכה מחולק לג' חלקים ואלו הם זווג דחיות נמשך בתחילה, ואח"כ עולים איתו למעלה לע"ב ס"ג דא"ק, וממשיכים את השפע דפנימיות העולמות שהרב קרא לו "השפע האמיתי".

- (א) ברוך אתה ה' אלוקינו. (ימשך שפע דחיות העולמות). **בלשונו חיצון או חג"ת.**
(ב) מלך העולם שבו נעלה לע"ב ס"ג דא"ק לברר מבירורי המלכים¹ כדי להמשיך את השפע האמיתי.
(ג) קידשנו במצוותיו וציונו על או בורא פרי... וכו'. (ימשך השפע האמיתי). **בלשונו פנימי או חב"ד.**

²ונבאר עתה את החלק הראשון שהוא המשכת שפע החיצון שבתבות ברוך אתה וכו'...

¹ לקמן בתיבת מלך העולם הסבר לביירו המלכים

² ולפני שנלמד את לשון הסידור צריך להקדים הקדמת יקרת הערך הכתובה בנה"ש דף מ"א ע"ג ודף ז' ע"ד והוסיף ואמר מר"ן הרש"ש ז"ע שעליה מיוסדים כל הכוונות וז"ל בקיצור:

השפע החיצון נחלק גם לב' בחינות פנימי וחיצון, נמצא שיש שפע פנימי וחיצון דחיצון. שהם חב"ד דחג"ת שהוא נקרא פנימי דחיצון, ונה"י וחג"ת, דחג"ת שנקרא חיצון דחיצון, ונדבר עתה בשפע חיצון דחיצון, שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת.

שפע חיצון נה"י וחג"ת דחג"ת

ברוך³ יכוון להמשיך שפע מכתר עליון לעתיק ונוק' (ר"ל מכתר עליון לחו"ב), משם לא"א ונוק' (שהוא הדעת), ומשם לאו"א וישסו"ת (שהם חג"ת), ושם השפע מתגלה בצורת ג' מ"ב ומילויהם⁴ בג' קוויין, מ"ב דע"ב ומילויו בחח"ן דאו"א וישסו"ת, מ"ב דס"ג ומילויו בבג"ה דאו"א וישסו"ת, מ"ב דמ"ה ומילויו בדת"י דאו"א וישסו"ת.

אתה: יכוון להמשיך מ"ב דע"ב ומילויו שהיה בחח"ן דאו"א וישסו"ת לחח"ן דזו"ן (שהם נ"ה).
ה': יכוון להמשיך מ"ב דמ"ה ומילויו שהיה בדת"י דאו"א וישסו"ת לדת"י דזו"ן (שהם נ"ה).
אלוקינו: יכוון להמשיך מ"ב דס"ג ומילויו שהיה בבג"ה דאו"א וישסו"ת לבג"ה דזו"ן (שהם נ"ה).

נבאר עתה שפע פנימי דחיצון חב"ד דחג"ת שבתבת ברוך אתה...וכו'.

שפע פנימי דחיצון חב"ד דחג"ת

כתר 1 עתיק ונוק' א"א ונוק'	חב"ד 4 עתיק ונוק' א"א ונוק'
חב"ד 2 או"א וישסו"ת	חג"ת 5 או"א וישסו"ת
ו"ק 3 זו"ן ויעק"ר	נה"י 6 זו"ן ויעק"ר

זה הכלל כל י"ס דכל פרצוף נחלקים לשלשה חלוקות אחת הוא הגולגולתא שהוא הכתר (1) שהוא גדול מהמוחין לאין קץ והוא שורש הד' מוחין חב"ד (4)

שנית הוא המוחין שהם חב"ד (2)

שלישית הוא גופא שהם הו"ק (3)

והנה שורש הארבע מוחין דחב"ד שבכתר (1,4) הנז' החו"ב שבהם נק' עתיק ונוק' והדעת העליון המחברם הם הנק' א"א ונוק' אלו הם החב"ד שבכתר שהם שורשי המוחין.

והמוחין שהם החב"ד (2) שתחת הכתר (1) הם הנק' או"א וישסו"ת החו"ב שבהם הם נק' או"א עילאין והחו"ג דדעת נק' ישסו"ת ובערך החב"ד (4) העליונים שבכתר נק' אלו חג"ת (5) וחו"ג נק' או"א, ת"ת ישסו"ת.

והו"ק (3) שהם גופא הם הנק' זו"ן ובערך שנק' או"א וישסו"ת חג"ת (5) כנז"ל נק' אלו נה"י (6) נו"ה נק' זו"ן הגדולים שהם ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן ויסוד נק' יעקב ורחל.

זה הכלל הוא בכל י"ס דכל פרצופים.

³ כוונה זו משער הכוונות דף ג' ע"א (כתובה בדף מס' 4)

⁴ שער המצוות פ' עקב, שם מ"ב הוא: פשוט ד' אותיות, מלא י' אותיות, ומלא דמלא כ"ח אותיות. =42 אותיות, דשם ע"ב או ס"ג או מ"ה.

ומילויהם שהם מילוי דשם ע"ב מ"ו =46, מילוי דשם ס"ג ל"ז =37, מילוי דשם מ"ה י"ט =19. אם נחשב ג' מ"ב =126 + מילויהם שהם מ"ו ל"ז י"ט שמספרם =102 =228 ג' ברוך.

ברוך: יכוון להמשיך שפע מכתר עליון לעתיק ונוק' (ר"ל מכתר עליון לחו"ב), משם לא"א ונוק' (שהוא הדעת), ומשם יתפצל השפע, שפע דכורא שנקרא שם מ"ה ימשך לאבא ויש"ס (שהוא חסד וחצי ת"ת) ויתגלה בצורת עסמ"ב⁵. ומשם ימשך ליסוד דאבא ויש"ס.

ושפע נוק' שנקרא שם ב"ן ימשך לאמא ותבונה (שהוא גבורה וחצי ת"ת) ויתגלה בצורת קס"א קמ"ג ומשם ימשך ליסוד דאמא ותבונה שהוא שם קנ"א.

אתה: שפע דמ"ה שהיה ביסוד דאבא ויש"ס (שמות עסמ"ב) ימשך ליסוד דאמא ותבונה, שביסודה יש לה ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א שנמשכו לה בתיבת ברוך,

עוד צריך לדעת שביסוד דאבא יש לו ה' חסדים מדילה וגם הם ימשכו ליסודה ומשם ימשכו כל השבעה שמות עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א עם ה"ח למלכות דאמא ותבונה וגם לה יש מדילה ה"ג.

ה': יכוון להמשיך שפע ממלכות דאמא ותבונה כל השבעה שמות עם החו"ג שנמצאים במלכות דאמא ותבונה ע"ג רישא דז"א ומשם לתוך הז"א עצמו.

עד כאן שפע פנימי וחיצון דחיצון שנמשך בתיבת ברוך אתה... וכו'.

מלך העולם

במילת מלך העולם נעלה לע"ב ס"ג דא"ק **לברר מביורוי המלכים** כדי להמשיך את השפע האמיתי.

הקדמה⁶

דע כי אלו המלכים שורשם הוא שם ב"ן הראשון שיצא מהארט עיניים דא"ק הנקרא עולם הנקודים (מבוא שערים שער ו' ח"ב פ"א).

ואלו הנקודים הם עשרה נקודות, שמקום התפשטותם הם מטיבור דא"ק עד למטה והיו זה על גבי זה, כשיעור קומת אורך האצילות, כי עד מקום אשר הגיעו אותם הנקודות עד שם הוא עתה עולם האצילות, ומשם ולמטה שהוא שיעור קרסולי א"ק עד הציפורניים מתחיל עולם הבריאה יצירה ועשיה, ואמנם אור אלו העשרה נקודים היה רב מאוד וגם ניתוסף בהם אור העליון, ולא היה בהם כח לקבל, לכן אותם הכלים מתו, פירוש שירדו למטה למקום שהוא עתה בריאה יצירה ועשיה וירידה זו הייתה מיתתן (ע"ח שער י"א פ"א), וכאשר יצאו היו שלושה עולמות ב"ע כלולים עם המלכים דנקודים וכו'.

ואלו המלכים רצה המאציל העליון לברא אותם מתחילה באופן ההוא שיהיו כוללים בחינת קדושה אלא שהיא דינים וגבורות ובהם מעורבים השמרים והקליפות, ובכוונה גמורה בראם כך כדי שיהיה בעולם שכר ועונש להפרע מן הרשעים וליתן שכר טוב לצדיקים, (שער מאמרי רשב"י זיע"א פרשת פקודי) והעניין בביאור יותר קצת הוא היות כוונתו יתברך לברוא עולם הזה שיש בו שכר ועונש, וזה לא באפשר אם לא ע"י "קוסטינר" שהיא מדת הרע להפרע מן הרשעים, והרע זה הוא שורש הסיגים והשמרים של הגבורות והדינים כי כדי שיתגלו הסיגים והקליפות אי אפשר אלא רק ע"י השתלשלות העולמות ובתכליתם יתבררו הסיגים ויצאו בפועל אשר כ"ז היה ע"י מיתת אלו המלכים אשר כולם הם דינים תקיפין הנקראים שם ב"ן שהם הגבורות שהם בחינות הנקודות שהם נקבות, **ואלו הנקודות הם בחינת המלכים שמלכו בארץ אדום שמתו, וז"ס "והארץ הייתה תוהו ובוהו" בשבירת המלכים עד שבא התיקון שלהם ואז נאמר "ויהי אור" (ע"ח שער ח' פ"א).**

⁵ עסמ"ב גי' רל"ב = ברוך עם ד' אותיותיו שער הכוונות.

⁶ חלק מהקדמה זו מועתקת מכמה ספרים.

ועכ"פ בכל יום ויום הם מתבררין ע"י תפילותינו ועולין למעלה בסוד מיינ נוקבין ומתתקנים ואז באים לעולם, וז"ס "כל בני ישראל בני מלכים" וגם "אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף" שהוא גוף זה המעורב טוב ברע והבן זכור עניין זה כי הוא הסיבה שלשמה הביורו והזיכור והעבודה עד שיתבררו הניצוצין וכו' כולם.

כי בעת בריאת העולמות התחיל המאציל ב"ה לברר המלכים דמיתו, ומה שהוברר ממנו עלה בקדושת העולמות ומה שלא הוברר נשאר קליפה וסיגים (מבוא שערים שער ב' ח"ג פ"ח). ואחר שנתברר כל מה שהיה צורך להעשות מהם כל חלקי ד' עולמות אבי"ע, אח"כ נברא אדם הראשון להשלים ולברר ע"י מעשיו ומצוותיו כי בכח סגולת המצוות והתפילות לברר הביורורים וכו', ואדרבה נתחבר בעץ הדעת טוב ורע הם המלכים הנ"ל בסיגים שבהם, ואז מת גם הוא וכל תולדותיו אחריו להתברר גם הוא חלקיו אשר נתערבו טוב ברע דוגמת "המלכים",

ואנחנו עם בני ישראל בניו של אדה"ר, רצה המאציל יתברך שמו שבזו הארץ התחתונה יהיה בה כל כללות אבי"ע וזהו בעמו ישראל אשר בחר בהם שהם יקשרו כל ד' עולמות ביחד כאן למטה כדי שיהיה בהם כח לברר כל הביורורים שיש מעץ הדעת טו"ר מד' בחינות אבי"ע (ע"ח שער חמישים פ"א), ועכ"פ הנה כל מה שאנו מבררין תמיד בתפילותינו מיום בריאת אדה"ר עד ימות המשיח הוא הכל מאלו הבחינות של המלכים הנתונים תוך הקליפות, ויש בחינות המתבררין בכל יום אף גם עתה הנוגעים אל האצילות, ויש לכל עולם מבי"ע ויש לנשמות וכיוצא בכל הפרטים, ובהשתלם כל החיות והטובה והקדושה לצאת מתוכם וישארו סיגים גמורים, אז כתיב "ובלע המות לנצח", הם סטרא אחרא הנקרא מות על שם היותם סיגי המלכים המתים.

וזהו גודל חיוב מצות התפלות והמצות וכל אחד מתקן ומעלה כפי בחי' הראויה אליו ותתקן החלבנה מה שלא תתקן הלבונה ולכן הכל צריכים זו לזה ולא יוכל שום אחד מישראל לעשות מה שיעשה חבירו וכפי גודל הביורור שמתברר ועולה ניתוסף כח למעלה ויורד שפע מלמעלה ע"י זוג העליונים להשפיע בתחתונים וע"י השפע היורד מוסיף כח בתחתונים ללקט ולברר ולהעלות מ"ן ודע לך שזהו תכלית התפילה וקיום התורה והמצוות שציונו השי"ת והוא כדי לתקן את שבירת המלכים וכשיושלמו להתברר כל הביורורים אז נאמר הנה ישכיל עבדי שהם עולמות ב"ע ירום ונשא וגבה מאד ר"ל שהבי"ע יתעלה לאצילות ואז השמים שהוא אצילות כעשן נמלחו, והארץ שהם עולמות ב"ע כבגד תבלה כמ"ש בע"ח ש"ג ספ"ב ע"ש: עד כאן ההקדמה.

עכ"פ אותם המלכים המתים שבבי"ע מתחלקים לב' בחינות, כלים, וחלקי אורות שהם רפ"ח ניצוצין.

- (א) הכלים הם כלים דנקודים שיצאו מעיינים דא"ק והתפשטו מהטיבור ולמטה ואירע בהם שבירת המלכים ונפלו לבי"ע
- (ב) האורות הם חלקי אורות שהם רפ"ח ניצוצין שירדו לבי"ע עם הכלים כדי להחיותם בסוד הבל דגרמי כמו שכתב הרב בשער רפ"ח שער יח פרק א מ"ת וז"ל:

והנה אלו ז' מלכים הם בחי' ז"ת שהם הנקרא ז"נ של עולם האצילות וכיון שירדו אל הבריאה נקרא אצלם מיתה... והוא אצלם כדמיון אדם התחתון בעה"ז כשמת שאז נפרדת נפשו מגופו ונפשו מסתלקת ותשוב למקומה האמיתי אל האלקים אשר נתנה, וגופו שהוא עפר ישוב אל הארץ ויורד ממדרגתו שהוא בחי' אדם וענין זה נקרא מיתה וכך אירע אל המלכים האלו כי נשמתן שהם אורות שלהם עלו אל מקומם הראשון שהוא אצילות אמנם גופם שהם הכלים שלהם ירדו לעולם הבריאה ושם היה קבורתם.

והנה כמו שגוף האדם התחתון בעה"ז כשנקבר בקבר נאמר בו ונפשו עליו תאבל ונשאר בו אותו הבחי' של הרוחני של עצמותיהן הנקרא בזוהר הבל דגרמי כנ"ל כדי שיהיה לו איזה חיות כדי שיוכל להתקיים עד זמן התחייה כי אם לא היה נשאר בהם שום לחלוחית לא היו קמים בתח"ה וזהו ענין שארז"ל יש מי שאינם קמים בתח"ה לסבת עון כמו עון רבית וכופר בתח"ה וכיוצא בזה כי אותו העון גורם להסתלק רוחניות המלחלח העצמות ההם בקבר ונשארים יבישים ושוב אינן יכולין לחיות וז"ס והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו כי ע"י

לחלוחית ממי האורה (נ"א מעט והארה) אשר נכנס בעצמות לא יכזבו מימיו ויקום בתח"ה וזה מ"ש יחזקאל בענין העצמות היבשות ההם שארז"ל שהיה איש א' שבנשך נתן ובתרביית לקח ועי"כ נתייבשו עצמותיו בלתי שום לחלוחית מצוה ולא קם בתח"ה והנה עד"ז גם בז' מלכים נשאר בהם קצת רוחניות כדי להחיות את הכלים ההם בזמן תחייתם שהוא זמן תיקון האצילות.

ודע כלל זה כי כל מה שיש בעה"ז הכל הוא כדוגמת מה שהיה באלו ז' מלכים ואין כל חדש תחת השמש ומיתת המלכים ותיקונם הוא ענין תח"ה להם וכך יהיה לגופים השפלים בעה"ז לע"ל והנה הרוחניות הנשאר בהם הנקרא הבל דגרמי הם בחי' ניצוצין של האורות העליונים שנשארו בכלים המתים ההם ועיקרי האורות נסתלקו למעלה וקצת ניצוצין מהם נשארו בכלים להחיות בזמן תיקון של אצילות.

נמצא שענין תח"ה למלכים הוא לעלות מבירורי כלים ואורות-רפ"ח, וזהו שתכונן בתיבת מלך העולם לעלות מבירורי כלים ואורות-רפ"ח למעלה לע"ב ס"ג דא"ק, ומזווג ע"ב ס"ג דא"ק אותם בירורי כלים ואורת נעשים מוחין והוא השפע האמיתי שימשך במילות קדשנו במצוותיו וציוונו...

נמצא שבמלך העולם צריך לכיוון לעלות בירורי המלכים לע"ב ס"ג דא"ק ולזה צריך ב' תנאים:

- (א) לקבל ד' מיתות בית דין במסירות נפש.
 (ב) לעלות עם בירורי המלכים שפע בסוד "ולא יראו פני ריקם" וזה השפע שנמשך לז"א בתיבות ברוך אתה ה' אלוקינו (פנימי וחיצון דחיצון).

ונתחיל לפרש את התנאי הראשון שהוא מסירות נפש

שער הכוונות - קריאת שמע דרוש ו' דף כ"ד ע"ב וז"ל:

והנה הכתוב אומר **תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו פי' כביכול השי"ת צריך עזר וסיוע וכח מן מעשה ישראל התחתונים** והנה המלכות נקרא סוכת דוד הנופלת כי בעונותינו נפלה ע"י מעשינו הרעים וכן כאשר רוצה לעלות צריך שיהיה ע"י זכויותינו ומעשינו הטובים כי עונותינו מפילים אותה כביכול זכויותינו מעלים אותה וא"כ עתה א"א לה לעלות אם לא יהיה בנו צדיקים גמורים אשר נשמותיהם קדושות וטהורות שיש להם כח לעלות עד מקום אימא וע"י תעלה המלכות כנז' בתיקונים כי ישראל נק' גדפין דשכינתא להעלותה למעלה ולטעם זה הגלות מתעכב ומתארך כי אין בנו מי שיוכל לעלות במדרגה הזו כי אם יהיה בינינו מי שיוכל לעלות שם נשמתו היה מעלה גם את המל' והיה הזווג נעשה כתיקונו והיתה מתמהרת קץ הגאולה.

אך עתה בזמנינו בעו"ה אין יכולת לעשות זווג כתיקונו למעלה ולסיבה זו הקץ מתארך וכמעט רוב הרעות והצרות הבאות על האדם באות לסיבה זו. **אמנם עכ"ז יש קצת תיקון במה שנמסור נפשינו על קדוש השם בכל לב כי ע"י כן אפילו אין בנו שום מע"ט והרשענו עד להפליא הנה ע"י מסירת נפשינו להריגה מתכפרים עונותינו כולם ויש בנו יכולת לעלות עד אימא עלאה כמ"ש חז"ל גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך כו' כי ענין התשובה מעלה את האדם ומגיעתו עד כסא הכבוד שהיא אימא עלאה הנק' תשובה ועי"כ תוכל המל' לעלות עמנו כי אנחנו גדפין דשכינתא כנ"ל ואז יעלו זו"ן ונשמותינו למעלה בסוד מ"ן אל אימא עלאה וז"ס על קדוש השם שהיא אימא אשר למעלה על ז"א הנק' ה'. ע"כ.**

נמצא שע"י ד' מיתות ב"ד אפילו אין בנו שום מע"ט והרשענו עד להפליא יש בנו כח לעלות לאימא עלאה וזה מה שאמרנו שצריך תנאי ראשון לקבל על עצמנו ד' מיתות ב"ד.

תנאי ב' לעלות עם הבירורים (שהם כלים ואורות דרפ"ח ניצוצין) שפע בסוד ולא יראו פני ריקם וזה השפע שנמשך לז"א בתיבות ברוך אתה ה' אלוקינו (פנימי וחיצון דחיצון).

נהר שלום - דף כ' עמוד ב'

...כי בעלות ברכת האדם בכונה יורד מן הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר הטיפה הנעלמה לחכמה שהוא עתיק ומשם לבינה שהוא נוק' דעתיק ע"י הדעת שהוא א"א ונוקבא ועדיין השפע נעלם במקום גבוה ואח"כ במלת אתה יורד השפע להתחלת מקום הגילוי שהוא לחסד הנקרא אתה שהוא קו ימין דפרצוף חג"ת דז"א ואח"כ לת"ת הנק' הוי"ה שהוא קו אמצעי דפרצוף חג"ת הנז' דז"א ואח"כ אל הגבורה הנקרא אלהינו שהוא קו שמאל דפרצוף חג"ת הנז' דז"א וכל זה השפע היורד למדות אלו (ע"ב) לא להשפיע למטה אלא לתת להם כח לחזור לעלות אל שורשם העליון לקבל משם שפע וגם להשפיע למטה ואם לא יקבלו זה השפע תחילה אי אפשר להם לעלות כד"א ולא יראו פני ריקם סוד הפנים פני משה.

נמצא שכתב הרש"ש שמה שהמשכנו בתיבות ברוך אתה ה' אלוקינו הוא לא כדי להשפיע למטה אלא כדי לתת להם כח לחזור לעלות בסוד ולא יראו פני ריקם

עוד הקדמה

והוא כי בעת התיקון יצא שם מ"ה החדש מהמצח דא"ק, ר"ל שהמלכים דב"ן שהם המלכיות דכל ספירה וספירה כמו שכתב מר"ן הרש"ש בהקדמה בדף ב' ע"ג גם נודע כי המלכים יצאו בתחילה בבחי' כלים דנפש לבד שהם המלכות דכל מלך ומלך... עלו מדרגה אחר מדרגה ועם כל בירורי הכלים והאורות דרפ"ח ונרנח"י שלו וחלקי בירורי או"א וישסו"ת ובירורי האחוריים שלהם (עד או"א ואז נתן כח באו"א) ועולים ומבררים מחלקי בירורי א"א ומאחורי נה"י שלו ועולים הבירורים דאו"א וישסו"ת ובירורי אחוריהם ונכללים תוך בירורי א"א ואחוריים שלו (ואז עולים או"א עם כל הבירורים עד א"א ואז עולה א"א עם עצמות א"א) כל הבירורים עם נשמת א"א ובירורים שלו ומבררים מחלקי עתיק כי כל העשר נקודות של היום ההוא עדיין צריכים תיקון כי כולם יצאו חסרים ובלתי תיקון וכולם צריכים תיקון ועולים הבירורים דא"א עם בירורי אחוריו ונכללים תוך בירורי עתיק ואז עולים כל הבירורים עם נשמת עתיק לעשר שרשים שלהם שבמל" דעקודים ומשם לנה"י דעקודים ומשם לחג"ת ומשם לחב"ד ומשם לשרשי הנקודות שבפנימיות החזה דא"ק שעל גבי הפרסא ואז מתעוררים חלקי טנת"א דמ"ה וב"ן דפנימיות המתייחסים לבירורים ההם דא"ק ועולים עם חלקי נת"א דע"ב וס"ג דפנימיים למ"ן לטעמיים דע"ב ס"ג הפנימיים ואז מזדווגים ע"ב וס"ג ומוציאים מהמצח חלקי חיצוניות טנת"א דמ"ה המתייחסים לכל פרטי אותם הבירורים דכל נקודה ומהעינים חוזרים לצאת טנת"א דב"ן ונקודות דס"ג עם תשלום התשעה ספירות העליונות דכל פרט ומתחברים אורות וכלים דמ"ה עם אורות וכלים דב"ן ויורדים דרך אח"פ ומתגלים מטיבור דא"ק ולמטה וע"י הזווג העליון ההוא נתקנו הבירורים ונתחברו הכלים והאורות דמ"ה וב"ן בסדר הראוי ומהם לקחו פרצופי האצילות כל אחד את חלקו עתיק ונוק' קיבלו את כל י"ס דמ"ה וב"ן ולקחו לעצמם את המובחר שבהם אח"כ הזדווגו מינה וביה והמשיכו את שאר הבירורים לא"א ונוק', וא"א ונוק' לקחו לעצמם את המובחר שבהם אח"כ הזדווגו מינה וביה והמשיכו את שאר הבירורים לאו"א וישסו"ת, ואו"א וישסו"ת ולקחו לעצמם את המובחר שבהם אח"כ הזדווגו מינה וביה והמשיכו את שאר הבירורים לזו"ן, ואל תטעה בדברינו לומר שהפרצופים הם בחי' א' ומה שלוקחים הם דבר אחר אבל כוונתינו הוא כי עתיק יומין דאצילות כל עצמותו נעשה מב' בחי' אלו שהם מ"ה וב"ן ובחי' המ"ה שבו הוא הנקרא עתיק דכורא ובחי' הב"ן שבו הוא הנקרא נוקבא דעתיק וזכור ואל תשכח. כלל העולה כי בעולם אצילות יש בו י"ס והכתר הוא עתיק וא"א, וחכמה הוא אבא, ובינה היא אמא, וו"ק הם חג"ת נה"י הוא ז"א, ומלכות הוא נוקבא דז"א, וכל בחי' אלו נעשה עצמותן מב' בחי' מ"ה וב"ן וכל בחי' הדכורים הם ממ"ה והנוקבא מב"ן כנ"ל (עץ חיים - שער יב פרק א מ"ת)

לסיכום:

בתיבת מלך העולם המכוון צריך לקבל על עצמו ד' מב"ד ואח"כ מעלה שפע פו"ח דחיצון שהוא עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א עם החו"ג (שזה השפע שנמשך בתיבות ברוך אתה ה' אלהינו עם חלקי כלים ואורות שהם רפ"ח למ"ן לישסו"ת ומשם לאו"א ומשם לא"א ומשם לעתיק ומשם לע"ב ס"ג דא"ק, ומזדווגים ע"ב ס"ג דא"ק ויוצא תשלום י"ס דב"ן מהעיניים וי"ס דמ"ה מהמצח ומתחברים מ"ה וב"ן, ועתיק לוקח מיי"ס דמ"ה וי"ס דב"ן את המובחר שבהם, ומזדווגים עתיק ונוק' וממשכים את שאר חלקי המ"ה וב"ן לא"א ונוק', וא"א ונוק' לוקחים את המובחר שבמ"ה וב"ן

ומזדווגים וממשכים את שאר חלקי המ"ה וב"ן לאו"א, ואו"א לוקחים את המובחר שבמ"ה וב"ן ומזדווגים וממשכים את שאר חלקי המ"ה וב"ן לישו"ת.

אשר

ועתה יש בישו"ת ב' מיני שפע

אחד הוא השפע האמיתי שירד (שבהתחלה היה בירור ומזווג ע"ב ס"ג דא"ק נעשה מוחין ואלו הם הי"ס דמ"ה ודב"ן שנחלקו בפרצופים הנ"ל)

וב' השפע החיצון שעלה בסוד ולא יראו פני ריקם.

מילת אשר: יכוין להמשיך את השפע החיצון שהעלינו בסוד ולא יראו פני ריקם לתוך הז"א לפרצוף החיצון שהוא החג"ת שלו.

קדשנו במצוותיו...

יכוין להמשיך את השפע האמיתי שנמצא בישו"ת **לחב"ד הכללי דז"א** שגם הוא נחלק לי"ס שהם חכמה בינה ו"ק מלכות בארבע תיבות קדשנו במצוותיו וציונו על

קידשנו: לחכמה דז"א. אצילות דאצילות.

במצוותיו: לבינה דז"א. בריאה דאצילות.

וציונו: לו"ק דז"א. יצירה דאצילות.

על: למלכות דז"א. עשיה דאצילות.

שער הכוונות דף ג' ע"א

הקדמה אחת רבת התועלת לידיעת ההפרש בין כונת ברכת המצות ובין כונת ברכת הנהנין חוץ מי"ח ברכות העמידה הנה ברכת המצות והנהנין יש להם כונה א' בפני עצמה חוץ מי"ח ברכות העמידה וזו היא כוונת ברכת הנהנין והמצות במלת ברוך תכוין אל ההוא שביל דקיק המחבר חכמ' עם בינ' וע"י אנו מוריד' שפע אל ז"א כדי שיוכל לעלות למעלה וביאור ענין זה הוא כי שני מיני שפע הם הא' הוא לקבל בתחל' בחי' שפע לשיהיו ראויים ומוכנים לעלות ואחר שכבר עלו אז הם מקבלים שפע האמיתי הנכון והנאות להם **ולכן בתחיל' צריך להוריד שפע עליון ע"י ברוך הנז' אל אתה שהוא החסד ואח"כ אל הויה שהוא הת"ת ואח"כ אל אלוקינו שהוא הגבורה וע"י זה השפע יכולי' לעלות אל הבינה ואז בעלותם אל הבינ' נק' הוא מלך כי אין מלך בלתי חיילות אשר הוא מולך עליהם וגם היא נק' העולם ואז לוקחים השפע האמתי הראוי להם וזהו אשר קדשנו כו' פי' אשר הוא בבינה וקדשנו בת"ת במצותיו הם נו"ה וצונו יסוד ואח"כ תשלום הברכה כמו פרי העץ או בורא פרי הגפן וכיוצא הכל הוא במלכות וענין הנז' להשפיע שני מיני שפע הוא צודק בכל התפילות והעבודות וזכור ואל תשכח:**

עוד ירצה יותר באורך כי כונ' ברכת הנהנין וברכת המצות כולם הם מלמעלה למטה כדי להמשיך השפע חוץ מן י"ח ברכות אלו דעמידה שהם כדי להעלות ממטה למעלה כנז' זה באר היטב בפ' עקב בר"מ וע"ש: ונבאר עתה כונת ברכת המצות והנהנין:

דע כי כל ברוך הוא ביסוד וצריך לכוין כי זה הברוך הוא ביסוד העליון של חכמה הנק' שביל ותכוין להמשיך בו השפע ולחברו אח"כ עם היסוד של בינה הנק' נתיב והנה השביל נק' ברוך והנתיב נק' ברכה ושניהם שוין בחשבון אחת. גם ברוך וברכה עם הכללות הם רכ"ח ואם תוסיף עליהם ד' אותיות של ברוך יהיה בגי' רל"ב והם בגי' ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וארבעתן נמשכין אל השביל העליון הנק' ברוך.

וגם תכוין במלת ברכה הנרמז בברוך הנז' ותכוין כי גם היא בגי' רל"ב באופן זה כי ביסוד הבינה שם

הוא אהיה במילוי ההין ושאר שמות דאלפין ויודין נמשכין שם. והנה זה האהיה בגי' רל"ב בבחינת ציורו בזה האופן כי ד' ההין שבשם זה אם תציירם בציור ד"ו ובציור ד"י ובציור ג' ווין כל א' מד' ההין יהיו בגי' קס"ח ואות יו"ד בגי' ר' ואם תצייר הד' בב' ווין שהם י"ב תהיה היוד בגימטריא ל"ב ותחבר הל"ב עם קס"ח הם ר'. עוד תקח אות א' ותציירה בציור יוד כזה א' ותצייר היוד בציור יו"ד הנ"ל שהוא ל"ב ותחבר ר' עם ל"ב הרי רל"ב ונשארים ב' אותיות לפי מן המלוי ותחברם עם אות א' עצמה ואז יהיו אלף שהם אותיות פלא וה"ס השביל הדקיק הנק' פלא דלא אתיידע לא לעילא ולא לתתא כנז' בפ' בראשית דכ"ט ע"ב ובמקומות אחרים:

ופי' הענין הוא כך כי זווג או"א הוא זיוג תדירי ואינו במקרה לפרקים כזווג זו"ן ולכן השביל שהוא היסוד דאבא הוא מחובר תדיר עם הנתיב שהו' היסוד דאימא ותמיד גנוז שם ולכן לא אתיידע אם הוא לעילא בחכמ' או אם הוא לתתא בבינה כי לעולם הוא בבחי' זווג תדירי דלא פסיק לכן זה השביל הנק' פלא הוא מתעלם ונגנז תוך היסוד דבינה הנק' אלף של אהיה דההין והנה נת"ל כי שם זה דאהיה עולה בגי' רל"ב וא"כ כאשר תחבר עמו פלא יהיה בגי' גש"ם שה"ס מ"ן דבינה ביסוד שלה הנק' גבו' גשמים וגם הוא בגי' בשם עם הכולל וז"ס ואתה אמרת ידעתך בשם כי מבחי' זו נמשך מרע"ה וגם הוא בגי' שביל ע"ה לרמוז כי השביל של החכמה הוא גנוז שם תמיד [וזזהו] אשר נרמז לעיל בביאור דברי הזוהר באומרו לא אתיידע לא לעילא ולא לתתא והנה כאשר תחבר פל"א זה למעלה עם השביל של החכמה יהיו שניהם בגימ' גנ"ת ועם כללות שניהם תנ"ה והם ג' אהיה א' דיודין קס"א ודאלפין קמ"ג ודההין קנ"א להורות כי הכל א' גם המספר הזה הו' בגי' נתיב כי שביל ופלא עם שני כוללים שלהם הם תנ"ה ועם ד' שמות הוי"ה העולים רל"ב כנז"ל שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אשר הם בשביל העליון ועם ג' אהיה הנז' הם ז' שמות ועם תנ"ה הרי הכל בגי' נתיב הרי נתבאר היטב ענין שביל וענין נתיב מה ענינ' בכל מקום שתמצאם בזוהר או במ"א שהשביל הוא יסוד דחכמה ונתיב הוא יסוד דבינה:

ונחזור לבאר מלת אתה כי מלת אתה הוא ר"ת של פסוק אשר תנ"ה הוד"ך על השמים והכוונה כי אחר שעוררנו היסודות דאו"א במלת ברוך כנז' הנה עתה במלת אתה נתחברו שניהם יחד ביסוד שלה ועתה נק' היסוד שלה אשר כנז' בתיקונים תי' ל' ד' ע"ו ע"א כי הנזכר נק' ראש והנקבה נקרא אשר אח"כ נמשך שפע אל מלכות דבינה שהיא בחי' עטרת דיסוד שבה שה"ס שיפולי מעיים כנזכר בתיקונים ובגמרא ויוצא השפע מן היסוד שבה ונמשך אל המלכות דהיינו העטר' שבה והנה זאת העטר' נק' תנ"ה לפי ששם הם ג' אהיה במלוי יודין אלפין ההין העולי' בגימ' תנ"ה וכל זה הוא בבחי' הה"ח שנותן לה אבא ואמנם גם היא יש בה ה"ג וכבר ידעת כי כולם מתקבצו בעטרת היסוד שלה הנקרא מל' שבה והיא נק' הודך לפי שה' גבו' המתפשטות בה הוא מחסד עד הוד שבה וכלן נק' הודך ואחר כך מתחברות כולם בעטרת היסוד שלה והרי נת' ג' תיבות אשר תנה הודך הרמוזות במלת אתה שבברוך אתה:

ונבאר מלת ידוד כי צריך אתה לכוין כי כבר יצא השפע הנז' מחוץ למלכות דבינה והגיע לד' מקיפין של הד' מוחין דז"א הנק' הוי"ה וז"ס שני מילות אלו על השמים שנזכרו אחר אשר תנה הודך ולז"א על השמים ולא בשמים להורות שהם בחינת מקיפים על ראש ז"א הנקרא שמים ומה שתכוין בזה ההוי"ה הוא כמ"ש לך כי הד' מוחין דז"א הם ד' הויות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וצריך להמשיכם ולכלול כולם בהוי"ה אחרונה דב"ן לפי שעתה ז"א הוא בסוד ו"ק בן היונק מאמו וצריך לכוין בהוי"ה זו דב"ן לציירה באופן שתהיה בגימטריא ברוך ועם ד' אותיות ידוד רל"ב באופן זה כי ד' ההין שבהוי"ה זו בג' ציורין שבה שהם די דו ג' ווו בכל א' מן ד' ההין הרי הם קס"ח ויוד מליאה בגימטריא כ' וכשתצייר הד' של יוד בציור ב' ווין הרי י"ב ועם העשרים של יוד הרי ל"ב ועם קס"ח הרי ר' ואות ו' במילואה היא י"ב ותחזור ותקח הד' ההין בפשוטן שהם בגי' עשרים הרי ל"ב ועם ר' הרי רל"ב כמנין ברוך עם ארבע אותיותיו:

הקדמה א' קטנה הנה בכל פעם שאתה מזכיר ומברך ומוציא מפ"ך שם ההוי"ה בכל מקום תכוין לכלול ביחד הוי"ה אדני לפי כי בכתיבתו הוא הוי"ה ובקריאתו הוא אדני כנודע גם צריך לכוין בכל פעם שתוציא מפ"ך שם הוי"ה בכל מקום שיהיה הזהר לכוין בזה כי הוא סוד קשר המלכות עם ז"א באופן זה כי הנה כתוב בשם הוי"ה ותכוין כי ג' אותיות יה"ו הוא ז"א וה"א אחרונה שבשם שהיא מלכות תכוין שנעשה שם שלם שהיא שם אדני באופן שתצייר שם הוי"ה בלבך ותכוין בה' אחרונה לשם אדני שהיא הנוק' והיא ה"א אחרונה של ההוי"ה:

ולפני שנלמד את לשון הנה"ש צריך להקדים הקדמת יקרת הערך שכתבנו כבר לפני פירוש המטבע ברכה והעתקנו אותו פה להקל על המעיין לרוב חשיבותו ובלי זה הנה"ש לא יובן ועל זה כתב מר"ן הרש"ש זי"ע **שעליה מיוסדים כל הכוונות** והיא

שחב"ד שבכתר הנז' החו"ב שבהם נק' עתיק ונוק' והדעת העליון המחרם הם הנק' א"א ונוק' אלו הם החב"ד שבכתר שהם שורשי המוחין.

והמוחין שהם החב"ד שתחת הכתר הם הנק' או"א וישו"ת החו"ב שבהם הם נק' או"א עילאין והחו"ג דדעת נק' ישו"ת **ובערך החב"ד העליונים שבכתר נק' אלו חג"ת** וחו"ג נק' או"א ת"ת ישו"ת,

והו"ק שהם גופא הם הנק' זו"ן **ובערך שנק' או"א וישו"ת חג"ת כנז"ל נק' אלו נה"י** נו"ה נק' זו"ן הגדולים שהם ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן ויסוד נק' יעקב ורחל.

נה"ש דף כ"א ע"ג

נמצא כי תכלית כונת הברכה כפי ביאור פי' הא' הוא זה שבמלת ברוך יכוין להמשיך שפע מכ"ע לחב"ד דכתר שהם שרשי או"א וישו"ת והם עתיק ונוק' חו"ב וא"א ונוק' דעת ולזווגם ולהמשיך מהם השפע גם לאו"א וישו"ת שגם הם בכלל חב"ד כמבואר בדרוש הדעת ובכונת השופר (אמנם בפירוש זה לא נתבאר מה הוא השפע הזה הנמשך מכ"ע לחב"ד דכתר ולא"א) ולזווג גם לאו"א ולהמשיך משם השפע בשלשה מלות אתה ה' אלהינו לג' קו' חח"ן בג"ה דת"י דפרצוף חג"ת דחג"ת דז"א להכינים ולתת להם כח לעלות למ"ד ומ"ן לאו"א וכיון שעיקר השפע הזה הוא לפרצוף חג"ת דז"א ודאי הוא שגם הזיווג הזה הנז' בחב"ד דכתר ואו"א וישו"ת הוא בפרצוף חג"ת דחג"ת שלהם שהוא נרנח"י דרוח דרוח כמבואר בכמה מקומות ובפרט בשער המוחין כי כפי בחי' הנתקן בזו"ן כך מפרצוף דוגמתו באו"א ובפרצופים העליונים מזדווגים ומשם ממשיכים מוחין לאותו הפרצוף דזו"ן נפש מנפש שלהם לפרצוף נה"י דזו"ן בעיבור רוח מרוח שלהם לפרצוף חג"ת דזו"ן ביניקה כו' (גם בפי' זה לא נתבאר מה הוא השפע הזה הנמשך לג' קו' פרצוף חג"ת דחג"ת דזו"ן) ואחר כך במלת מלך העולם יכוין להעלות את החג"ת הנז' דזו"ן למ"ד ומ"ן לחב"ד דאו"א ודפרצופים העליונים ולזווגם ולהמשיך השפע והמוחין עד היסודות שלהם במלת אשר. ואח"כ במלת (פ"ד ע"א) קדשנו יכוין להמשיך השפע והמוחין דחכמה דאו"א למ"ה דמ"ה וב"ן דפרצופי חב"ד דחג"ת הנז' דזו"ן. ובמלת במצותיו ימשיך השפע והמוחין דבינה דאו"א לב"ן דמ"ה וב"ן דפרצופי חב"ד דחג"ת הנז' דזו"ן.

וזה סדר כונת הברכה בקיצור כפי ביאור כל הג' כונות הנז"ל: נה"ש דף כ"א ע"ג

ברוך יכוין להמשיך שפע מכ"ע שהוא השורש העליון לפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת וגם לפרצוף חב"ד דחג"ת דחו"ב דכתר שהם נק' עתיק ונוקביה.

ויכוין לזווגם ב' זיווגים זיווג תחתון דנה"י וחג"ת הוא הוי"ה אהי"ה וזיווג עליון דחב"ד חג"ת הוא אהי"ה הוי"ה ולהמשיך מהם שפע לפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת וגם לפרצופי חב"ד דחג"ת דחו"ג דדעת דכתר שהם נקרא א"א ונוק'.

ויכוין לזווגם של זיווגים זיווג תחתון דנה"י וחג"ת הוי"ה ואהי"ה וזיווג עליון דחב"ד דחג"ת אהי"ה הוי"ה ויכוין להמשיך מזיווג תחתון דנה"י וחג"ת הנזכר דהוי"ה ואהי"ה שפע לפרצופי נה"י וחג"ת דאו"א וישו"ת.

ומזיווג עליון דאהי"ה הוי"ה דחב"ד דחג"ת הנז' יכוין להמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן מפנים דמלכות דחכמות דחו"ב וחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה, דחב"ד דחג"ת דא"א, לפנים דמלכות דחו"ב וחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה, דחב"ד דחג"ת דאבא ויש"ס, ומספר קס"א קמ"ג מפנים דמלכות דחכמות

דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן, דחב"ד דחג"ת דא"א לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן,
דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה:

יכוין לזיווג פרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישסו"ת הוי"ה ואהי"ה ולהמשיך ולהוציא מזיווגם ג' מלויי
ע"ב ס"ג מ"ה, עם ג' מ"ב דאותיות דפשוט ומלא ומלא דע"ב ס"ג מ"ה מפנים דט"ס,
כח"ב, חג"ת נה"י דכח"ב, דחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת דחג"ת, עם נח"י דנרנח"י דרוח
דרוח דמ"ה. וב"ן מלובש בהם:

יכוין לזיווג פרצופי חב"ד דחג"ת, דאו"א וישסו"ת אהי"ה הוי"ה ולהמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן
מפנים דמלכיות דחכמות, דחו"ב וחג"ת דחב"ד, דאבא ויש"ס ליסוד דפרצוף חב"ד שלהם
ומספר קס"א קמ"ג מפנים דמלכיות דחכמות, דחו"ב דחב"ד דאימא ותבונה ליסוד דפרצופי
חב"ד שלהם שבו שם קנ"א מצוייר באותיו כנ"ל:

אתה יכוין להמשיך מיסוד דפרצופי חב"ד דחג"ת דאבא ויש"ס מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הנז"ל עם ה'
חסדים ה' היות ליסוד דפרצופי חב"ד דחג"ת דאימא ותבונה ואח"כ יכוון להמשיך מיסוד
הנזכר דאמא ותבונה מספר כל השבעה שמות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א עם
החמשה חסדים למלכות עטרת יסוד דאימא ותבונה שהיא בחינת שלשה שמות קס"א קמ"ג
קנ"א ויש בה ה"ג חמשה הויות ויחבר ה' חסדים עם ה' גבורות הנזכר:

(ע"ב) ויכוין להמשיך מלוי דע"ב עם אותיות דמ"ב דפשוט ומלא ומלא דע"ב הנז"ל הנמשך
מפנים דט"ס עליונות דכח"ב דחח"ן דפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישסו"ת עם נח"י
דחיה דרוח דמ"ה וב"ן דמ"ה מלובש בהם לפנים דט"ס עליונות דכח"ב דחח"ן דפרצופי
נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן:

יהוה יכוין להמשיך מלוי דמ"ה עם אותיות דמ"ב דפשוט ומלא ומלא דמ"ה הנז"ל הנמשך
מפנים דט"ס עליונות דכח"ב דדת"י דפרצוף נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישסו"ת עם נח"י דרוח
דרוח דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן מלובש בהם לפנים דט"ס עליונות דכח"ב דדת"י
דפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן:

גם יכוין להוציא ולהמשיך ממלכות דחב"ד דחג"ת דאמא ותבונה כל שפע המוחין הנז"ל שהוא כל הז'
שמות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א עם החו"ג עם נרנח"י דנח"י דנרנח"י דרוח דמ"ה
וב"ן מלובשים בהם עד מקיפי המוחין דע"ג רישא דחב"ד דחג"ת דז"א:

אחר כך יכוין להמשיך שפע ד' המוחין דז' שמות דמ"ה וב"ן הנז' למוחין עצמם דחו"ב וח"ג דו"ק
דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דז"א שעד עתה היה ב"ן ו"ק ונקרא בשם ב"ן דהה"ן עתה יכוין
להמשיך ולכלול המוחין הנז' בשם ב"ן הזה ולכוין אותו בציור אותיותיו שעולה למספר רל"ב.
ויכוין לכלול לחבר הוי"ה ואדני שהם סוד מ"ה וב"ן דזו"ן דכללות ופרטות. גם יכוין לקשר
ולחבר נוקבא דז"א הנקרא אדנ"י בשם הוי"ה באופן זה כי ג' אותיות יה"ו הוא הז"א ואות ה'
אחרונה היא נוק' ונק' שם אדנ"י:

אלהינו יכוין להמשיך מילוי דס"ג עם אותיות דמ"ב דפשוט ומלא ומלא דס"ג הנז"ל הנמשך
מפנימיות דט"ס עליונות דכח"ב. ובג"ה דפרצוף נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישסו"ת עם נח"י
דנשמה דרוח דמ"ה וב"ן דב"ן מלובש הם לפני דט"ס עליונות דכח"ב דבג"ה דפרצופי
נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן:

מלך העולם יכוין להעלות המוחין עם הנרנח"י דנרנח"י דרוח דחמשה פרצופי חג"ת הנ"ל דז"א עם
חלקי בירורי הכלים וחלקי אורות דרפ"ח דחב"ד הכוללים דאותו הפרצוף דפנימיות דאבי"ע
(במצות שהם בדבור דפנימיות דאצילות) (במצות מעשיות דחיצוניות דאצילות) (דברכת
הנהנין דבריאיה) המתייחס לאותה המצוה או ההנאה ההיא ויכוין להעלותם למ"ד ומ"ן

לפרצופים הפנימיים דכחב"ד דיסו"ת ואו"א והוא שהזו"ן מבררים מחלקי כלים דאחוריים
 דפרצופים הפנימיים דכח"ב דיסו"ת ואו"א ומעלים אותם להם למ"ד ומ"ן וכעד"ז מאו"א
 לא"א ומא"א לעתיק ועד רום המעלות והוא על סדר כוונת העלאת מ"ד ומ"ן דק"ש כמ"ש שם
 בפרטות ע"ש. ויכוין להוציא ולהמשיך שפע צלמי המוחין של אותה המצוה או אותה ההנאה
 עם הנרנח"י דנרנח"י דנח"י מלובשים בהם לפרצופים הפנימיים דכחב"ד דמ"ה וב"ן דעתיק
 ולהשאיר שם המובחר שבהם ולזווג המ"ה וב"ן הנז' דעתיק ולהמשיך השאר למ"ה וב"ן
 דכחב"ד דא"א וכעד"ז (פ"ו ע"א) כולם ולזווג מ"ה וב"ן דא"א ולהמשיך השאר למ"ה וב"ן
 דאו"א ולזווגם ולהמשיך השאר לישו"ת ולזווגם ולהמשיך שארית צלמי המוחין הנ"ל במלת
 אשר ליסודות דיסו"ת:

קדשנו יכוין להמשיך דמקיפי ל"מ דצלמי המוחין דחכמות דאו"א וישו"ת עם נרנח"י דחיה שבהם
 לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצו' כחב"ד דאצי' דז"א דאצי' (ודאצי') דאבי"ע דאצילות:

במצותיו יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דבינות דאו"א וישו"ת עם נרנח"י דנשמה שבהם
 לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דבריאה דז"א דאצילות דבריאה דאבי"ע דאצילות:

וצונו יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דו"ק דאו"א וישו"ת עם נרנח"י דרוח שבהם לחב"ד
 ותג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דיצירה דז"א דאצילות ודיצירה דאבי"ע דאצילות:

ובסיום הברכה יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דמלכיות דאו"א וישו"ת עם נרנח"י דנפש
 שבהם לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דעשיה דז"א דאצי' ודעשיה דאבי"ע
 דאצילות ובברכת הנהיין יכוין כנ"ל עד סוף כונת מלך העולם אלא שהוא באבי"ע דבריאה
 כנ"ל ואח"כ במלת:

בורא יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דחכמות ובינות דאו"א ויש"ס ותבונה עם נרנח"י דחיה
 ונשמה שבהם לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דאצילות ובריאה דז"א דאצילות
 ודבריאה דאבי"ע דבריאה:

פרי יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דו"ק דאו"א וישו"ת עם נרנח"י דרוח שבהם לחב"ד
 וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דיצירה דז"א דאצילות ודיצירה דאבי"ע דבריאה: